

ἀδιαφόριτα εἶν' οὐλα ὅ,τι κι νὰ κάνουμε Ἀδριανούπ. Αὐτὸ πρᾶμα εἶν' ἀδιαφόριτον Μακεδ. Ἀδιαφόριτις δ'λειῖς κάθ' οὐλουένα Αἰτωλ. Ἀδιαφόρετος ἄρθωπος, ἀδιαφόρε- κορμὶν Τραπ. || Παροιμ.

Ἀδιαφόρετον πρᾶμα 'ς τὴν πομπή τ' ὀχτροῦ
ἐνδεμία φροντίς δίδεται περὶ ἀνωφελῶν πραγμάτων)
εἰς. Ἀδιαφόρετο ψάρι 'ς τὸ στόμα τοῦ κάτ-τη (συνών. τῇ προηγουμένη) Κάρπ. Ἀδιαφόριτ' ἰκκησιά, βγάλ' τὰ μάτια τοῦ παπᾶ (ἄξιος οἴκτου ὁ ἔχων ἐπιτήδευμα, ἐξ οὗ δὲν ἀνταμεί-
νεται οἱ κόποι του) Ἡπ. Συνών. ἀδιαφόρευτος 1.
β) Ἀδύνατος, ἰσχνός, καχεκτικός Ἱμβρ. Λήμν. Σα-
μῶθρ.: 'Κεῖός δὲν ἔχ' κυγὰς ἀπάνι τ', ἐνί λίπ ἀδιαφοίτους
κυγὰς=κρέας) Σαμοθρ. 2) Ὁ μὴ ἀποδίδων δίαφορο, ἄ-
φικον, ἄτοκος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Σύμ. κ. ἁ.: Ἀδιαφό-
ρετα μαῖδιά (χρήματα) Σύμ. Χρήματα ἀδιαφόριτα Ἀδρια-
νούπ. Συνών. ἀδιαφόρευτος 2. 3) Ὁ μὴ ἐνδιαφε-
ρόμενος περὶ τινος, ὁ μὴ εὐρίσκων ἐνδιαφέρον εἰς τι,
(κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀδιάφορος) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ.
(Τραπ.): Ἀδιαφόρετος εἶναι αὐτὸς Ἀπύρανθ. Κάθεται ἀδᾶφό-
ρετος Τραπ.

Πβ. ἀδιάφορος.

ἀδιαφόρευτα ἐπίρρ. Θήρ. Κρήτ. Σῦρ. κ. ἁ. ἀδᾶ-
φόρευτα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀδιαφορίφτα Θράκ. (Αἰν.
κ. ἁ.) Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀδιαφόρευτος.

1) Ἀνωφελῶς, μάτην ἐνθ' ἄν.: Ἐκαμα τόσο δρόμο ἀδια-
φόρευτα Κρήτ. Μὴν κουπιᾶς ἀδιαφορίφτα Αἰν. Ἐξωδεῦτεν
ἀδᾶφόρευτα (ματαίως ὑπεβλήθη εἰς ἔξοδα) Τραπ. || Παροιμ.

Ἀδιαφόρευτα πασκίζεις καὶ τοῦ κάκου πολεμᾶς
(συνήθως ἐπὶ ἐραστῶν, ὧν ἡ ἐπιτυχία ἀδύνατος, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ ἄλλων ὁμοίων περιστάσεων) Θήρ. Σῦρ. κ. ἁ. 2)
Ἀτόκως Πόντ. (Τραπ.)

Πβ. ἀδιάφορα, ἀδιαφόρετα.

ἀδιαφόρευτος ἐπίθ. ἀδιαφόρευτος Πόντ. (Χαλδ.)
ἀδιαφόρευτος Κρήτ. Νάξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λάστ.) κ. ἁ.
ἀδιαφορίφτους Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Σισάν.) ἀδᾶφόρευτος
Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.) ἀδιαφόρευτος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *διαφορευτὸς
<διαφορεύω.

1) Ὁ μὴ παρέχων δίαφορο, ἦτοι ὄφελος, κέρδος,
ἀνωφελής, ἄχρηστος Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Κύπρ. Μακεδ.
(Σισάν.) Νάξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λάστ.) Πόντ. (Κερασ.)
κ. ἁ.: Ἀδιαφορίφτις βρονχῆς Σισάν. Ἀδιαφόρευτα ἦτανε ἐφέτι
τὰ χτήματα (δὲν ἀπέδωκαν κέρδος) Νάξ. Ἐτσι 'ουλειῖς
ἀδιαφορέυτες, ἐμέναν 'ἐν μὲ κόφτει ('ουλειῖς=δουλειῖς, μὲ κό-
φτει=μὲ μέλει) Κύπρ. Ἀδᾶφόρευτος ἄνθρωπος Κερασ.
|| Γνωμ.

Σὲ τόπον ἀδιαφόρευτον νὰ μὴν πολυκαθίσσης,
πᾶρε τὰ ρουχαλάκια σου καὶ σήκω γιὰ νὰ φύγῃς

Ἀρκαδ. Λάστ. Συνών. ἀδιαφόρευτος 1. 2) Ὁ μὴ
ἀποδίδων δίαφορο, ἦτοι τόκον, ὁ ἄτοκος Πελοπν. Πόντ.
(Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀδιαφόρευτα γρόσια Πελοπν. Ἀδᾶ-
φόρευτα εἶναι τὰ γορόσᾳ τ' Τραπ. Συνών. ἀδιαφόρε-
υτος 2. 3) Ὁ μὴ κινῶν τὸ ἐνδιαφέρον (κατ' ἐπίδρασιν
τοῦ ἀδιάφορος) Πελοπν. (Ἀρκαδ.): Αὐτὸ μοῦ εἶναι ἀδιαφό-
ρευτο. 4) Ὁ μὴ διαφερόμενος περὶ τινος, ἀδιάφορος,
ἀπαθής, ἀμέριμνος Κύπρ.: Ἐμεινεν μέσ' 'ς τὸ χωρὸν
ἀδιαφορέυτος.

Πβ. ἀδιάφορος.

ἀδιαφορία λόγ. σύνηθ. ἀδιαφορία σύνηθ. ἀδῶ-
φορία Κάλυμν.

Τὸ μεταγν. οὐς. ἀδιαφορία.

Ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος, προσοχῆς ἐνθ' ἄν.: Δείχνω
ἀδιαφορία. Μοῦ μίλησε μὲ πολλὴ ἀδιαφορία σύνηθ. Μὲ γού-
λην τῆς τῆς ἀδῶφορία Κάλυμν. || Ἀσμ.

Ἐγὼ γιὰ σένα χάνομαι καὶ γίνομαι θυσία,
μὰ γὼ θωρῶ καὶ βρίσκεσαι σὲ ἀδιαφορία
Νίσυρ.

ἀδιάφορος ἐπίθ. ἀδιάφορος λόγ. σύνηθ. καὶ Πόντ.
(Τραπ. Χαλδ.) ἀδιάφορε Τσακων. ἀδιάφορος Ἡπ. Θήρ.
Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σύμ. κ. ἁ. ἀδιά-
φουρους Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀδᾶφορος Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ. ἁ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀδιάφορος.

1) Ὁ μὴ κινῶν τὸ ἐνδιαφέρον, ὁ μὴ ἐνδιαφέρων,
πάντοτε κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐς. πρᾶγμα (πβ. ἄρχ.
«ἀδιάφορόν ἐστι») σύνηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ. ἁ.) Τσακων.:
Μοῦ εἶναι ἀδιάφορο. Μοῦ εἶναι ἀδιάφορο πῶς θὰ πληρώσῃς.
Τοῦ εἶναι ἀδιάφορο εἴτε μείνουμε εἴτε φύγουμε σύνηθ. Ἀδιά-
φορο τό 'χω (δὲν μ' ἐνδιαφέρει) Θήρ. Πελοπν. (Λακων.)
Κάμε ὅ,τι θέλεις, ἀδιάφορον ἀπὸ μένα Σύμ. Ἀδιάφορο 'ς ἐμένα
Θήρ. Ἐγὼ εἶπα 'τον τὸ ἔπρεπε, ἀδιάφορον ἂν θ' ἀκούῃ με
γιὰ 'κι θ' ἀκούῃ με ('κι=οὐχι) Χαλδ. 2) Ὁ μὴ ἐνδια-
φερόμενος περὶ τινος, ὁ μὴ εὐρίσκων ἐνδιαφέρον εἰς τι,
ὁ ἀμελῶν καὶ ἀδιαφορῶν (πβ. μεταγν. ἀδιάφορος) Ἡπ. Θήρ.
Κεφαλλ. Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Παξ. Πελοπν. (Λακων.) Πόντ.
(Χαλδ. κ. ἁ.) Σύμ. κ. ἁ. —ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 44: Στέκει
-κάθεται- μένει ἀδιάφορος. Κάνει τὸν ἀδιάφορο σύνηθ. Εἶναι
πολὺ ἀδιάφορος μαζί μας Κεφαλλ. Εἶναι ἀδιάφορος μὲ τὰ
παιδιά τοῦ ἀδερφοῦ του αὐτόθ. Ἐκεῖνος ἐξέρ' 'ντὸ ὑποφέρω,
ἅμα εὐτάει τὸν ἀδᾶφορον (εὐτάει=κάμνει) Χαλδ. Καὶ πάλε τὸν
πατέρα μου λυπήθηκα καὶ βάλθηκα νὰ παίξω τὴν ἀδιάφορη
ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 3) Ὁ μὴ παρέχων ὠφέλειαν, κέρ-
δος, ἀνωφελής, ἄχρηστος Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Σάντ.
Τραπ.) κ. ἁ. β) Ἀνίκανος (θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς τὸν
μὴ δυνάμενον νὰ δώσῃ ὠφέλειαν) Πόντ. (Χαλδ.)

Πβ. ἀδιαφορέτος, ἀδιαφορέυτος.

ἀδιαφορῶ λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεταγν. ἀδιαφορῶ.

Εἶμαι ἀδιάφορος πρὸς τι, δὲν ἐνδιαφέρομαι περὶ
τινος: Ἀδιαφορῶ ἂν θὰ τοῦ κακοφανῇ ἡ ὄχι. Τοῦ εἶπα νὰ
κάμῃ αὐτὴ τὴ δουλειά, μὰ ἀδιαφόρησε.

ἀδιαώρα ἐπίρρ. Κύθηρ. Νάξ. (Φιλότ.) Σῦρ. ἀδια-
νώρα Κύθηρ. ἀδιανώρι Χίος 'διουνώρ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἵσως ἐκ τοῦ διὰ ὥρα. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ.
ἀδελίγον. Κατὰ Κ᾿Αμαντ. ἐν Χιακ. Χρον. 6 (1926) 8
πιθανῶς ἐκ τοῦ ἄδεια ὥρα. Ὁ τύπ. ἀδιανώρι καὶ
παρὰ Σομ.

Κάθε ὥρα, πᾶσαν στιγμὴν, συχνάκις ἐνθ' ἄν.:
'Αδιαώρα τσαὶ λιγάτοι μοῦ κονβαλειέται Σῦρ. Ἀδιαώρα μὲ
βελαδιάζεις αὐτόθ. Ἀδιαώρα ἔρχεται τσαὶ μοῦ λέει νὰ τοῦ
πουλήσω τὸ χωράφι μου αὐτόθ. Ἀδιαώρα θὰ μοῦ 'ρχεσαι
'δῶ; Νάξ. Ἀδιανώρι ἔρχεται καὶ μὲ πειράζει Χίος Ἀδια-
νώρι ἔρχεσαι, βρέ, καὶ μοῦ χτυπᾷς τὴν πόρτα μου! αὐτόθ.
'Αδιανώρι θὰ τρώς αὐτόθ. Συνών. ἀδελίγον, κάθε
λίγο (ἰδ. λίγος).

